

2011. évi XLI. törvény

a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény módosításáról

1. § A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Nvt.) preambuluma helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Országgyűlés

- tekintettel a magyar lakosság kedvezőtlen népegészségügyi mutatóira,
- annak érdekében, hogy a dohánytermékek forgalmazásának részleges korlátozásával csökkentse ezen termékek kiskorúak számára történő hozzáférhetőségét,
- kinyilvánítva abbéli szándékát, hogy a dohánytermékek elsősorban nyilvános helyeken történő fogyasztásának szabályozásával védelmet kell nyújtani a nemdohányzók, valamint az életkoruk vagy egészségi állapotuk miatt egyébként fokozott védelmet igénylő személyek részére a passzív dohányzás káros hatásaival szemben,
- felismerve továbbá, hogy a nemdohányzók védelmére vonatkozó szabályozást az egészségtudatos szemléletmód elterjedésével párhuzamosan, rendszeres időközönként felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy az állam a magánszféra mind újabb területein is védelmet biztosítson a passzív dohányzás káros hatásaival szemben,
- a magánélethez fűződő jogok tiszteletben tartása mellett nyomatékosan hangsúlyozva, hogy kerülni kell a dohányzást különösen kiskorúak, várandós nők, betegek vagy mozgásukban bármilyen okból korlátozott személyek jelenlétében a magánélet színterein is, különösen a zárt légterű helyiségekben vagy gépkocsik zárt utasterében, mivel a dohányfüst minden esetben mérgező, annak nincs biztonságos egészségügyi határértéke,
- elősegítve ezzel az egészséghez, valamint az egészséges környezethez fűződő alkotmányos jogok megalósulását és védelmét,
- figyelemmel – az ellentétes érdekek megfelelő egyeztetésével – a dohánytermékek fogyasztási kultúrája fejlesztésének szükségességre, a méltányolható fogyasztási szokásokat elismerve

a következő törvényt alkotja:”

2. § (1) Az Nvt. 1. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában]

„c) *közforgalmú intézmény*: az érintettek számára közfeladatot, illetőleg közérdekű vagy egyéb szolgáltatást, ellátást (a továbbiakban együtt: szolgáltatás) végző természetes vagy jogi személynek, illetőleg jogi személyiség nélküli szervezetnek a szolgáltatás, illetve az azzal összefüggő tevékenység biztosítására szolgáló létesítménye vagy egyéb eszköze, függetlenül

attól, hogy az oda történő belépés a nyilvánosság számára teljesen szabad vagy valamely feltétel teljesítéséhez kötött;”

(2) Az Nvt. 1. §-a a következő *f)* és *g)* ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„f) kombinált figyelmeztetés: az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározottak szerint fényképből vagy egyéb illusztrációból és kiegészítő figyelmeztetés megfelelő szövegéből álló figyelmeztetés;

g) egészségvédelmi érdekek képviselőjét ellátó társadalmi szervezet: az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény alapján létrehozott társadalmi szervezet, ha az alapszabályában meghatározott célja dohányzás visszaszorítása, e célnak megfelelően legalább két éve működik, továbbá az ilyen társadalmi szervezetek szövetsége.”

3. § Az Nvt. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A dohányzás számára kijelölt helyek kivételével – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – nem szabad dohányozni

a) közforgalmú intézménynek a nyilvánosság számára nyitva álló helyiségeiben,

b) közösségi közlekedési eszközön,

c) munkahelyen,

d) közterületnek minősülő

da) a gyalogosforgalom számára nyitva álló aluljárókban és egyéb, zárt légterű közforgalmú közlekedő összekötő terekben, valamint közterületi játszótereken, továbbá a játszóterek külső határvonalától számított 5 méteres távolságon belül,

db) a közforgalmú vasúti szolgáltatás nyújtására szolgáló vasúti üzemi létesítmények és a vasúti pálya tartozékainak személyforgalom számára megnyitott területein, közösségi közlekedési eszköz igénybevételének céljából létesített, illetve erre kijelölt megállóban, várakozó helyen, illetőleg helyiségben, valamint nyílt légterű megálló, várakozó hely esetén annak külső határvonalától számított 5 méteres távolságon belül, azzal, hogy ha a dohányzási korlátozás alá tartozó terület külső határvonala nem állapítható meg egyértelműen, akkor a dohányzás a megállót vagy várakozó helyet kijelölő táblától vagy más jelzéstől számított 5 méteres sugarú körnek megfelelő körzetben tilos.

(2) Az (5) bekezdésben foglalt eltéréssel nem jelölhető ki dohányzóhely

a) közforgalmú intézmények zárt légterű helyiségeiben,

b) munkahelyek zárt légterű helyiségeiben,

c) helyi közforgalomban közlekedő közösségi közlekedési eszközön, helyiérdekű vasúton, menetrend alapján belföldi helyközi közforgalomban közlekedő autóbuszon, valamint menetrend szerint közlekedő személyszállító vonaton.

(3) Az (1) bekezdés *a)* pontjában foglaltaktól eltérően dohányzóhely kijelölése nélkül is lehet dohányozni

a) a dohánytermék kereskedelmi bemutatója céljából létrejött rendezvényen,

b) szállásszolgáltatást nyújtó intézmények kifejezetten dohányzóként kiadott és ekként megjelölt, zárt légterű szobáiban,

feltéve, hogy a dohányzást az e törvényben foglalt más rendelkezés vagy tűzvédelmi előírás egyébként nem tiltja.

(4) A (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában foglaltakon túlmenően nyílt légtérben sem jelölhető ki dohányzóhely

a) közoktatási intézményben,

b) gyermekjóléti, gyermekvédelmi intézményben,

c) az (5) bekezdésben foglalt kivétellel az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § *f)* pontja szerinti egészségügyi szolgáltatónál, ideértve a többcélú intézményt is, ha abban egészségügyi szolgáltatást is nyújtanak.

(5) A (7) és (8) bekezdésben foglaltak szerint zárt légterű dohányzóhely is kijelölhető

a) a 9. §-ban foglalt esetekben,

b) büntetés-végrehajtási intézményekben a fogvatartottak – köztük a kóros elmeállapotúak – számára,

c) az Eütv. 188. § *a)* pontja szerinti pszichiátriai intézetben a pszichiátriai betegek számára.

(6) A kijelölt dohányzóhelyek e törvényben előírt rendelkezéseknek való megfelelését az egészségügyi államigazgatási szerv, tűzvédelmi szempontoknak való megfelelését a tűzvédelmi hatóság ellenőrzi.

(7) A dohányzási korlátozással érintett, valamint a dohányzásra kijelölt helyeket, helyiségeket, valamint közterületeket felirat vagy más egyértelmű jelzés alkalmazásával – tűzvédelmi szempontú tilalom esetén szabványos tiltó táblával, illetve piktogrammal – szembetűnő módon meg kell jelölni.

(8) Ha e törvény alapján zárt légterű dohányzóhely kerül kijelölésre, a dohányzóhely nemdohányzó helyiséggel azonos helyiségben nem jelölhető ki. Zárt légterű dohányzóhely esetén a megfelelő légcserre feltételeit nyílászáró szerkezetekkel vagy egyéb műszaki berendezés felszerelésével biztosítani kell úgy, hogy dohányfüst a nemdohányzó helyiségekbe ne juthasson be. E bekezdés alkalmazásában a légcserre abban az esetben megfelelő, ha a helyiségben legalább

a) a friss levegő befűvását, illetve az elhasznált levegő elszívását biztosító mechanikus szellőztető berendezés működik, és

b) a dohányzóhelyek kijelölése, valamint a helyiség légöblítése olyan módon került kialakításra, hogy a dohányfüst a keletkezése helyétől közvetlenül az elszívócsatornába áramlik anélkül, hogy a nemdohányzó helyek az áramlás irányába esnének.”

4. § Az Nvt. a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. § A helyi önkormányzat rendeletben a 2. § (1) bekezdés *d*) pontjában foglaltakon túl közterületet nemdohányzó közterületnek nyilváníthat. Az önkormányzat rendeletében a dohányzási korlátozás hatókörét olyan módon kell részletesen szabályozni, hogy az e törvényben foglalt, dohányzóhely-kijelölési kötelezettségüknek a kötelezettek eleget tehessenek. A nemdohányzó közterület kijelölésére a 2. § (7) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni. A közterületet érintő dohányzási korlátozások betartását a 7. §-ban foglaltakon túl – az önkormányzati rendeletben foglaltakra figyelemmel – a közterület-felügyelet is ellenőrizheti, és a dohányzási korlátozás tetten ért megszegőjét a 7. § (5) bekezdése szerinti helyszíni bírsággal sújthatja. Az így befolyt bírság az önkormányzat bevétele.”

5. § (1) Az Nvt. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2. § (1) bekezdés *a*) és *c*) pontjában meghatározott esetekben – a (6) bekezdésben, valamint a 2. § (3)–(5) bekezdésében foglalt kivétellel – dohányzásra az e törvényben foglaltaknak, valamint a tűzvédelmi szabályoknak megfelelő, nem zárt légterű helyet kell kijelölni és fenntartani, a 2. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásával. Dohányzóhely a közforgalmú intézmény bejáratától számított 5 méteres távolságon belül nem jelölhető ki, kivéve a szórakoztató, vendéglátó szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmények esetében. A szórakoztató, vendéglátó szolgáltatást nyújtó közforgalmú intézmények esetében a dohányzóhelyet a bejáratától számított 5 méteres távolságon belül abban az esetben lehet kijelölni, ha az intézmény területén a nyílt légterű dohányzóhely kijelölésének feltételei a bejáratától számított 5 méteres távolságon kívül nem állnak fenn.”

(2) Az Nvt. 4. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 2. § (2) bekezdés *c*) pontjában nem szereplő közforgalmú, valamint a magánforgalomban közlekedő közösségi közlekedési eszközökön a dohányzóhely kijelöléséről az üzemeltető dönt. A kijelölés tűzvédelmi szabályokat vagy közlekedésbiztonsági érdeket nem sérthet.”

(3) Az Nvt. 4. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az (1)–(8) bekezdésben, valamint a 4/A. §-ban meghatározott feltételek biztosításáról a közforgalmú intézmény belső szabályzatában meghatározott személy, ennek hiányában az intézmény vezetője, üzemeltetője, a rendezvény szervezője, a tömegközlekedési eszköz üzemeltetője, a közoktatási intézmény vezetője, illetőleg a munkáltató gondoskodik.”

6. § Az Nvt. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Cigaretta forgalomba hozni csak abban az esetben lehet, ha a forgalomba kerülő fogyasztói csomagolási egység felirata – szembetűnően, kontrasztos háttérben, jól olvashatóan, tartósan, magyar nyelven – egyaránt tartalmazza

a) egyik főoldalán, az oldal legalább 30%-át kitevő felületen:

aa) „A dohányzás súlyosan károsítja az Ön és a környezetében élők egészségét!” figyelmeztetést, vagy

ab) „A dohányzás halált okozhat!” figyelmeztetést,

b) másik főoldalán, az oldal legalább 40%-át kitevő felületen az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott lehetőségek közül a gyártó által választható kombinált figyelmeztetést, valamint

c) egyik keskenyebb oldalán, az oldal legalább 10%-át kitevő felületen a cigaretta főfüst egységnyi mennyiségében lévő kátrány- és nikotin-, valamint szén-monoxid-tartalom számszerű értékét.”

7. § (1) Az Nvt. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2–4/A. §-ban, a 9. §-ban foglalt, valamint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 38. §-a szerinti rendelkezések betartását az egészségügyi államigazgatási szerv ellenőrzi, és azok megsértése esetén – a jogsértő természetes vagy jogi személlyel, illetve jogi személyiség nélküli szervezettel szemben – egészségvédelmi bírságot szab ki. Az egészségügyi államigazgatási szerv eltekinthet a bírság kiszabásától a 4. § (9) bekezdésében meghatározott személlyel szemben, ha a rendelkezésre jogosult a dohányzásra vonatkozó korlátozást megsértővel szemben a 3. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségének bizonyíthatóan eleget tett.”

(2) Az Nvt. 7. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A jogerős határozattal megállapított egészségvédelmi bírságot és helyszíni bírságot az egészségügyi államigazgatási szerv számlájára kell befizetni. Az egészségügyi államigazgatási szerv havonta átutalja az így befolyt összeg

a) 50%-át az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezete számára nyitott számlára,

b) 25%-át a bírságot kiszabó egészségügyi államigazgatási szerv számlájára.”

(3) Az Nvt. 7. §-a a következő (9a)–(9c) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Az 5. és 6. §-ban foglalt rendelkezések megsértése miatt jogerős határozattal megállapított és befolyt fogyasztóvédelmi bírság 50%-át havonta át kell utalni az egészségügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium költségvetési fejezete számára nyitott számlára.

(9b) A (9) bekezdés a) pontja és a (9a) bekezdés alapján befolyt összeg egészségfejlesztési célra, így – tekintettel a népegészségügyi program prioritásaira is – különösen

dohányzásmegelőzésre, a dohányzás leszokást támogató programokra, egészségmegőrzési célokra, valamint az egészségügyi ellátás színvonalát fejlesztő szakmai programok támogatására használható fel. A (9) bekezdés *b*) pontja alapján befolyt bírság a népegészségügyi hatósági felügyelet fejlesztésére és a népegészségügyi hatósági munka támogatására használható fel. A bírságok kirovásáról, behajtásáról és felhasználásáról az egészségügyi államigazgatási szerv nyilvántartást vezet, amelynek összefoglaló adatairól évente írásban tájékoztatja az egészségügyért felelős minisztert.

(9c) A (9) bekezdés *a*) pontja szerinti központi költségvetési bevételnek a tárgyévet megelőző második költségvetési évben befolyt legfeljebb 10%-át az egészségvédelmi érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezetek támogatására kell fordítani. A támogatás – a (9b) bekezdésben meghatározott célokra figyelemmel kiírt – pályázatok útján történik a Kormány által e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint.”

8. § Az Nvt. a következő 7/A. §-sal egészül ki:

„7/A. § (1) Az 5. és 6. §-ban foglalt rendelkezések betartását a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzi, és – a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) alkalmazásával – eljár azok megsértése esetén.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.”

9. § Az Nvt. a következő 7/B. §-sal egészül ki:

„7/B. § (1) Az ellen, akinek e törvénybe ütköző tevékenysége a lakosság széles körét érinti vagy jelentős népegészségügyi érdeksérelmet okoz, az egészségügyi államigazgatási szerv, az egészségvédelmi érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezet vagy az ügyész pert indíthat a lakosság széles körének védelme, illetőleg a jelentős népegészségügyi érdeksérelm kiküszöbölése érdekében. Ilyen per akkor is indítható, ha a sérelmet szenvedettek személye nem állapítható meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kereset a jogsértés bekövetkezését követő egy éven belül nyújtható be.

(3) A bíróság az ítéletben feljogosíthatja az igény érvényesítőjét, hogy a jogsértő költségére az ítéletet országos napilapban közzétegye.

(4) Az egészségvédelmi érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezetet az ügyfél jogai illetik meg

a) az egészségügyi államigazgatási szervnek a 2–4/A. §-ban, valamint a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 38. §-ában foglalt rendelkezések megsértése miatt,

b) a fogyasztóvédelmi hatóságnak az 5. és 6. §-ban foglalt rendelkezések megsértése miatt indult eljárásában.”

10. § Az Nvt. 8. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

a) a kombinált figyelmeztetéseket, valamint azok alkalmazásának részletes szabályait, továbbá a dohánytermékek előállításának, forgalmazásának és ellenőrzésének a jövedéki törvény szabályozási körébe nem tartozó egyéb feltételeit,

b) az egészségvédelmi bírság befizetésére és felhasználására, továbbá az egészségvédelmi érdekek képviselőit ellátó társadalmi szervezeteknek az egészségvédelmi bírság meghatározott arányában történő támogatására vonatkozó részletes szabályokat.”

11. § Az Nvt. a következő 8/A. és 8/B. §-sal egészül ki:

„8/A. § (1) A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Módosító Tv.) egészségvédelmi és fogyasztóvédelmi bírságok befizetésére, átutalására, felhasználására vonatkozó rendelkezéseit a Módosító Tv. hatálybalépését követően jogerősen kiszabott bírságokra kell alkalmazni.

(2) 2012. január 1-je és 2012. március 31-e között az egészségvédelmi bírság kiszabását az egészségügyi államigazgatási szerv mellőzi abban az esetben, ha a hatósági ellenőrzés során megállapított, e törvénybe ütköző jogsértést megvalósító cselekmény miatt e törvény 2011. december 31-én hatályos rendelkezései alapján bírság kiszabásának nem lett volna helye.

(3) Az egészségügyi államigazgatási szerv (2) bekezdés szerinti eljárására a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 94. § (1) bekezdés *a)* pontjában foglaltak az irányadóak, azzal, hogy

a) a jogsértőt legalább húsz napos, de legkorábban 2012. április 1-jei határidővel kell a jogszabálysértés megszüntetésére kötelezni, és

b) a (2) bekezdésben foglalt időszak alatt e törvénybe ütköző cselekményekkel összefüggésben a Ket. 94. § (2) bekezdés *d)* pontja nem alkalmazható.

8/B. § Azok a cigaretta dohánytermékek, amelyek a 6. § 2011. december 31-én hatályos rendelkezéseinek megfelelnek, de nem felelnek meg a Módosító Tv. által megállapított 6. § rendelkezéseinek, a 8. § (5) bekezdés *a)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján kiadott jogszabály hatálybalépésétől számított

a) nyolcadik hónap első napjától nem gyárthatóak és a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény rendelkezései szerint nem bocsáthatóak szabadforgalomba, továbbá

b) tizenkettedik hónap első napjától nem hozhatók forgalomba és nem adhatók át a végső fogyasztónak.”

12. § Az Nvt. a következő 9. §-sal egészül ki:

„9. § (1) A kereskedelemről szóló törvény szerint szálláshelynek minősülő, jogszabály alapján szállodaként üzemeltetett közforgalmú intézményben a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII.

törvény módosításáról szóló 2011. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Módosító Tv.) hatálybalépésekor már működtetett és a (3) és (4) bekezdés szerint engedélyezett zárt légterű dohányzóhely – szivarszobaként – tovább működtethető. A tovább működtetést az egészségügyi államigazgatási szerv engedélyezi.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szivarszobában 2012. január 1-jétől más szolgáltatás nem nyújtható, különösen étel vagy ital nem szolgálható fel, a szolgáltatást igénybevevő dohányzó vendégek ott tartózkodásának tartama alatt a munkavállaló a szivarszobában tartózkodását szükségessé tevő munkaköri feladat ellátására nem kötelezhető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti szálloda üzemeltetője, ha a szivarszobáját 2011. december 31-ét követően tovább kívánja működtetni, a Módosító Tv. hatálybalépését követő 60 napon belül kérheti ennek engedélyezését.

(4) Az egészségügyi államigazgatási szerv helyszíni szemlét is magában foglaló hatósági eljárás keretében köteles megvizsgálni, hogy a bejelentett szivarszoba az (5) és (6) bekezdésben fogalt feltételeknek megfelel-e. Ha a bejelentett szivarszoba e feltételeknek

a) nem felel meg, az egészségügyi államigazgatási szerv a szivarszoba dohányzóhelyként történő kijelölését 2012. január 1-jével megtiltja,

b) megfelel, az egészségügyi államigazgatási szerv a szivarszoba tovább működtetését engedélyezi.

(5) A szivarszobát felirat vagy más egyértelmű jelzés alkalmazásával – tűzvédelmi szempontú tilalom esetén szabványos tiltó táblával, illetve piktogrammal – szembetűnő módon meg kell jelölni.

(6) A szivarszoba esetén a megfelelő légcseré feltételeit nyílászáró szerkezetekkel vagy egyéb műszaki berendezés felszerelésével biztosítani kell úgy, hogy dohányfüst a nemdohányzó helyiségekbe ne juthasson be. E bekezdés alkalmazásában a légcseré abban az esetben megfelelő, ha a helyiségben legalább

a) a friss levegő befűvását, illetve az elhasznált levegő elszívását biztosító mechanikus szellőztető berendezés működik, és

b) a dohányzóhelyek kijelölése, valamint a helyiség légöblítése olyan módon került kialakításra, hogy a dohányfüst a keletkezése helyétől közvetlenül az elszívócsatornába áramlik anélkül, hogy a nemdohányzó helyek az áramlás irányába esnének.”

13. § Az Nvt.

a) 3. § (1) bekezdésében és 4. § (9) bekezdésében a „tömegközlekedési” szövegrészek helyébe a „közösségi közlekedési” szöveg,

b) 4. § (6) bekezdésében az „intézményben dohányzóhelyet kijelölni nem kell” szövegrész helyébe az „intézményben dohányzóhelyet nem zárt térben sem kell kijelölni” szöveg,

c) 4/A. § (4) bekezdésében a „2. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „2. § (2) és (4) bekezdése” szöveg,

d) 6. § (2) bekezdésében az „az e törvény melléklete szerinti szabadon megválasztható egészségvédő figyelmeztető feliratot” szövegrész helyébe az „a gyártó által választható kombinált figyelmeztetést” szöveg,

e) 7. § (5) bekezdésében a „20 000 Ft-ig” szövegrész helyébe a „30 000 Ft-ig” szöveg,

f) 9. § (1) bekezdésében a „nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény módosításáról szóló 2011. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Módosító Tv.)” szövegrész helyébe a „Módosító Tv.” szöveg

lép.

14. § A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § Azokon a munkahelyeken, ahol az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés dohányzási tilalom elrendelését teszi szükségessé, a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló törvényben foglaltaknak megfelelő, nyílt légterű dohányzóhelyet kell kijelölni, kivéve, ha a munkáltató a munkahelyet külön törvény szerint nemdohányzó munkahellyé nyilvánította.”

15. § A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény 26. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A házirend – a tulajdonostársak összes tulajdoni hányad szerinti legalább négyötödös többségével megállapított – eltérő rendelkezése hiányában tilos dohányozni a közös tulajdonban lévő zárt légterű épületrészekben, területeken, illetve helyiségekben.”

16. §² A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 14. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A házirend – az összes lakásszövetkezeti tag szavazatának legalább négyötödös többségével megállapított – eltérő rendelkezése hiányában tilos dohányozni a lakásszövetkezeti lakóépület közös használatra szolgáló, zárt légterű épületrészeiben, területein, illetve helyiségeiben.”

17. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) A 2–11. §, a 13–16. § és a 18. § 2012. január 1-jén lép hatályba.

(3) Ez a törvény 2012. január 2-án hatályát veszti.

18. § (1) Hatályát veszti az Nvt.

a) 4. § (2), (4), (5) és (7) bekezdése,

b) 7. § (2) bekezdésében az „, ,illetőleg a dohánytermékek forgalmazására” szövegrész,

c) 7. § (4) bekezdés *b)* pontjában az „ , , illetőleg a dohánytermékek forgalmazását” szövegrész,

d) 7. § (6) és (8) bekezdése,

e) 9. § (5) és (6) bekezdése,

f) Melléklete.

(2) Hatályát veszti a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 56/A. § (2) bekezdése.